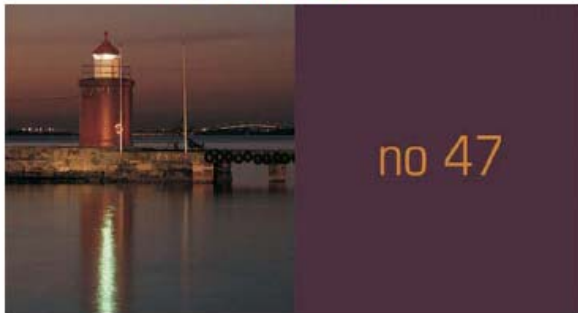

PREMIER

OVERNATTING MOLJA FYR ROM NO 47
HOTEL BROSUNDET

2 BILLETTER
HOPE & BREIVIK
OLE BULL SCENE

KRIMINALROMAN
AV ÅLESUNDEREN
KIRSTEN HOVNE TVEITO

JUGENDTILSENTERET

SOM HUSER VARG VEUMS KONTOR

DET ÅLESUNDSKE
KONSULATS

2009 ARRANGEMENT ER
GJORT MULIG GJENNOM
SJENERØSE BIDRAG FRA:

SPAREBANKEN MØRE

TILBYR OGSÅ VISAKORT
MED EGET DESIGN

VELKOMMEN

EL'KONTAKT
INGER A. RONGVE

ASANE
KIROPRAKTOR
SENTER

skansen
CONSULT AS

Ut mot havet

Melodi: Edvard Fliflet Breim
 Tekst: henrik Straumsheim

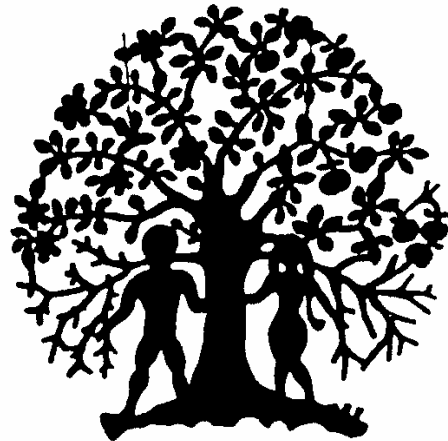
Ho står der på bryggja,
 No lyfter ho handa
 Og vinker og smiler til meg
 som fer ut.
 Og båten min segler
 sin kos ut med stranda
 og ho står der ensleg
 med saknad og sut.
 Eg kjenner vel og
 som eit sog i mi bringe
 Men båten krev sitt,
 så det må eg nok tvinge
 for no ber det langt ut
 om holmar og skjær.

Ja, visst kan eg ha
 mine tungsame stunder
 I einsemda her
 på eit endelaust hav,
 Men dagane går ,
 Ja dei går som eit under
 Når tankane krinsar
 om den er held av.
 Om dagen er gruggen
 og nettene svarte,
 -eg går her og nynnar
 ein song i mitt hjarte,
 til henne der heime
 går tankane radt,
 til henne som smiler
 den dagen eg kjem att.

Kjære Gud Fader i himmelens slott

Tekst: Bjarne Eidsvik
 Melodi:

Kjære Gud Fader i himmelens slott
 Takk for i dag jeg har hatt det så godt
 Jesus må du nå igjen tilgi meg
 At jeg i dag har bedrøvet deg
 Send dine engler la dem passe på
 Alle de store og alle de små
 Så kan jeg sove så trygt og så godt
 Kjære Gud Fader i himmelens slott.

"Kjære Gud Fader...."

skrevet av Bjarne Eidsvig.

Riktignok en barnesang, men skal man
 mimre, så går det jo an!!? Jeg tror den
 ble sunget av alle barn i Ålesund på den
 tiden man ble sunget til ved
 leggetid, etter at kirketjener Ertresvåg
 hadde ringt med kirkeklokkene
 kl. 1900 om kvelden! Det var jo signalet
 på at alle barn måtte inn!

Ove-Jan Paulsen(konsulatets pianist)

Rundskue Tekst: J Norwall Mel.: B Eidsvik

Jeg skal få lov i enkle ord fortelle,
hva alle vet som bor i Ålesund.
Det er det syn som møter oss fra fjelle'
en solblank sommerettermiddagsstund.
Å, var det enn en konge blant genier
han maktet ei å feste på sitt blad
de mange vakre fargesymfonier,
langt mindre jeg i dette enkle kvad.

La blikket gli mot nord langsetter åsen,
der ligger Ellingsøya bar og snau.
Den rare port i nord er Oksebåsen,
og "sneglehuset" det er Valderhau' .
Langt i nordvest hver natt et øye blinker
fra Erkna fyr bak Giskes flate strand.
Og Alnesfyret svarer straks og vinker,
og titter frem bak Furkenholmens strand.

På Breisund-djupet svømmer kvite svaner,
små tåkedotter samles alle steds,
og som en hær med vimpler og med faner
de rykker frem til kamp mot Tuenes. –
Snart er det hele bilde som fortryllet,
det er ei lenger samme syn som før,
for øyer, hav og strand og fjell er hyllet
i et fantastisk gjennomsløst slør.

Og sære syner hildre gjennom skodden.
Jeg ser en "hval", en mektig kjempekropp.
Og dyrets hale det er Slinning-odden,
og hodet er vår egen Sukkertopp.
Mens solens sverd slår bresjer gjennom tåken,
se Hessafjorden smiler blank og trygg,
og frem av sløret dukker Langevågen,
og dunkelt skimtes Sulas brede rygg.

Slik kan du stå og følge fjord og fjære,
og falle hen i tyst andektighet.
Der, langt i syd i disig atmosfære
står Sunnmørs alpers tause majestet.
Ja, fjell ved fjell med fype, mørke furer,
og tind ved tind så langt ditt blikk kan nå,
inntil de siste svake fjell-konturer
blir visket ut mot himlens bleke blå..

Kan hende vi som dagligdags kan ha de',
kan gå oss trett i denne lille krok.
Det er nok pent, men vi får lyst å blade
og se litt mer i livets billedbok.
Så drar vi ut og blander oss med andre
og glemmer kanskje byen for en stund,
men merker snart hvor tankene vil vandre
tilbake hit til gamle Ålesund.

MENU**JEG ER SÅ GLAD
HVER JULEKVELD**

Tekst: Marie Wexelsen
(skrevet 1859)
Melodi Peder Knudsen
organist i Ålesund kirke

Jeg er så glad hver julekveld,
for da ble Jesus født;
da lyste stjernen som en sol,
og engler sang så søtt.

Det lille barn i Betlehem,
han var en konge stor
som kom fra himlens høye slott
ned til vår arme jord.

Nu bor han høyt i himmelrik,
han er Guds egen sønn,
men husker alltid på de små
og hører deres bønn.

Jeg er så glad hver julekveld,
da synger vi hans pris;
da åpner han for alle små
sitt søte paradis.

Da tenner moder alle lys,
så ingen krok er mørk.
Hun sier stjernen lyste så
i hele verdens ørk.

Ba calao – reat

(Tekst: Dag Andreassen)

(Mel.: Torskevisse av Torbjørn Egner)

Det var engang en Lofot-torsk
som følte seg så ekte norsk,
fadderullandei....

Så ble hun tatt på garn en dag,
og siden gikk det slag i slag,
fadderullandei...

for hun ble sløyd og tømt og vrengt
og flatet ut og saltet strengt,
fadderullandei....

Så bar det rett til Ålesund,
der ble hun det vi har i munn`
fadderullandei...

Kok klippfisk, løk, potet, olje`
med pepper og tomatpure`,
fadderullandei...

Slik blir en torsk – om enn så norsk –
romansk og herlig gane-morsk!
Fadderullandei....

Bergensssangen

(Johan Nordahl Bruun)

Jeg tog min nystemte Cithar i Hænde,
Sorgen forgik mig paa Ulrikens Top.
Tænkte på Bauner, om de skulle
brænde,
og byde Mandskab mot Fienden op;
følede Freden, blev glad i min Aand,
og greb til min Cithar med legende Haand.

Værdige, gamle, graaskallede Bjerge,
I, som omgierde min Fædrene-Bye,
I, som saa mangel en Torden afværge,
og sønderbryde electriske Skye!
Yndig er Dalen, I hægne mig ind,
og Foraar og Dalen oplive mit Sind.

Herfra fortryllende Syner jeg skuer,
Lungegaards Vandet, den Slette saa blaa,
Nyegaards Alleens løvkronede Buer,
derunder prydede Skiønne at gaae,
deromkring Markens dens festlige Dragt,
det Guld i det Grønne den blomstrende
Pragt!

Unge skudd

(Tekst: Kristofer Randers Melodi: H.J. Haagensen)

Unge skudd på Norges byers stamme,
viltre gutt i voksne brødres lag,
lille plett i store sceners ramme,
høytidsfullt vi hilser deg i dag,-
hilser deg ved glans av blanke vover
og ved høye tindere blåningsskjær;
hilser deg med håp for hva du lover,
og med pris for hva du var og er!

Ytterst ute, der hvor stormen synger
sine salmer rundt om skjær og sund,
brøt du plass for dine huses klynger
på de nakne klippers hårde grunn;
og i lys av snebedekte fjelde,
kneisende i alpers stolte prakt,
har du modig trosset havets velde, -
Norges gamle vei til ros og makt!

Derfor hilser vi ved festens toner
nu ditt minne fra de svundne år,
fullt av kraft som fortids løfter kroner,
rikt på håp for hva en fremtid spår.
Voks deg stor og sterk ved havets bryster!
Dukk deg sund og ren i bølgenes speil!
Og gid alltid rundt de rike kyster
lykke bringe deg de hvite seil!

...